

[Udenrigsministeren]

at det ikke har været det, man har tilsigtet. Jeg er i hvert fald sikker på, at det ikke er det, hr. Kjeld Olesen har tilsigtet, ikke mindst efter hr. Kjeld Olesens meget sobre og relevante bemærkninger i den diskussion, vi havde om u-landsbistanden til området. Men som formuleringen står her, kan man ikke undgå at knytte det til hele diskussionen om politisering af u-landsbistanden, og det ville være ganske uheldigt.

Jeg har gjort rede for regeringens politik med hensyn til u-landsbistand til Nicaragua, og jeg tror ikke, der er grundlag for de store uoverensstemmelser dér. På den baggrund må jeg hilse hr. Stinus' forslag om motiveret dagsorden velkommen. Jeg synes, det på glimrende vis sammenfatter, hvad der er sagt i debatten, og at det på udmærket klar og præcis vis fortæller regeringen, hvordan folketinget ønsker at regeringen skal tilrettelægge og gennemføre sin politik på dette område.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Det er hr. Kjeld Olesens bemærkninger til min partifælle hr. Per Stig Møller, der kalder mig herop. De undrede mig meget, og jeg vil bede hr. Kjeld Olesen uddybe dem lidt. I 1930'erne rejste velmenende mennesker rundt i Tyskland, og de fortalte, at der ikke var koncentrationslejre dér. Før Stalins koncentrationslejre blev afsløret, rejste folk til Sovjetunionen – og jeg ved, mange udmærkede, velmenende kommunister var blandt dem – og kom hjem og sagde, at der ikke var nogen koncentrationslejre. Nu har hr. Kjeld Olesen været på et besøg i Cuba, som jeg forstår har været et venskabsbesøg, altså ikke et uvenligt besøg, og så vil det interessere mig meget at høre, hvordan hr. Kjeld Olesen kan irettesætte min partifælle hr. Per Stig Møller for, hvad han har sagt. Hvilken total indsigt har hr. Kjeld Olesen i forholdene med hensyn til fanger, politi, politistat i Cuba, der berettiger hr. Kjeld Olesen til at irettesætte hr. Per Stig Møller? Det ville jeg meget gerne have uddybet.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen (S):

I mit første indlæg sagde jeg, at der i den ganske verden findes ca. 25 nationer, der har et demokrati, som vi kender det. De øvrige af de efterhånden 160 medlemslande, der er i De Forenede Nationer, har forskellige systemer, har fulgt forskellige veje frem til deres systemer. Der er systemer, som man klart må tage afstand fra – det sovjetiske system er mig en vederstyggelighed, og jeg kunne nævne andre eksempler. Jeg har ikke og vil ikke fra denne talerstol stå og sige, at systemet i Cuba er perfekt, at der ikke foregår politiske fængslinger, at der ikke foregår ting, som strider mod almindelig opfattelse af, hvad vi forstår ved menneskerettigheder. Jeg vil også gøre opmærksom på, at sandiniststyret selv har erkendt, at overgreb har fundet sted, f.eks. når det drejer sig om misquitoindianerne. Det afgørende er en afvejning af disse ting, og her kom jeg ind på spørgsmålet om frihed. Hvis man skal følge hr. Per Stig Møllers filosofi om frihed, skal man altså acceptere tingene ved at sige: nu vel, de ting, der er afgørende for mig, frihed for nød, frihed for sult osv., skal nedprioriteres i forhold til andre ting.

Jeg mener, at det, det må dreje sig om, er, at man erkender situationen, som den er, at man påtaler og kritiserer også dér, hvor menneskerettigheder overtrædes; og at de vitterlig gør det også i Cuba, er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, og det skal også siges. Jeg står ikke her som advokat for et Cuba, der er fejlfrit.

Gert Petersen (SF):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at starte dér, hvor der netop blev sluppet, fordi jeg opfattede hr. Per Stig Møllers angreb på Cuba som noget meget bredere end noget, der alene drejede sig om fangelejre, politiske fanger osv. Det grænser jo til racediskrimination derovre. Hr. Per Stig Møller har også ved andre lejligheder talt og skrevet om, hvor forfærdelige forholdene var, og det er unægtelig også sådan, at man ved et besøg godt kan orientere sig om, hvordan sundhedstilstanden, de almindelige leveforhold, boligforholdene osv. i landet er, hvordan ganske almindelige mennesker lever, hvordan disse mennesker lever, mennesker af den samme kategori, som lever i elendighed i Peru, Ecuador, de fleste af de mellemamerikanske sta-